

[Oluf Pedersen.]

Conrad Koefoed: Den findes jo altid!). Ja, men hvorfor skal der betales dobbelt? Det er det princip — det indrømmer jeg —, som findes i loven om ejendomsskyld og grundskyld, idet man i sin tid fra venstres side var så snedig, at man sagde: de to ting skal kædes sammen. Og så kædede man sammen grundskylden — den bedste form for tilvejebringelse af offentlige indtægter — med ejendomsskylden, den ringest mulige form. Det var, fordi man troede, at grundskylden ikke ville stige så meget, når man kædede dem sammen. Man kædede altså den bedst mulige og mest retfærdige form for beskatning sammen med den ringeste. Jeg anser alt, hvad der falder ind under ejendomsskyld, for den ringest mulige form for beskatning. Vi har jo taget visse ting ud, idet der nu er fritagelse for nybygninger, og jeg mener også, man bør fritage frugtplantager. Hvis man gør det, vil de pågældende også blive i stand til selv at bygge deres lagerrum.

Vi fra vor side har anbefalet forslaget hver gang, det har været til behandling her i tinget. For mit vedkommende er der ingen ændret indstilling, og efter den principielle indstilling, som socialdemokratiet har overfor ejendomsskylden, skulle man også tro, der kunne blive flertal for at få vedtaget dette lovforslag nu.

Fiskeriministeren (Knud Rée): Det ærede medlem hr. Skytte udtalte en beklagelse af, at man ikke turde rette større eller mindre skævheder i den gældende skatte-lovgivning, fordi man til stadighed skulle afvente den kommende store skattelovsrevision. Jeg vil gerne i den anledning minde det ærede medlem om, at regeringen har anvist en genvej til dette mål ved at foreslå partierne at nedsætte et udvalg bl. a. netop med dette formål for øje; men fra radikal side har man afslået at lade sig repræsentere i et sådant udvalg.

Ordføreren for forslagsstillerne (Skytte): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere, som har givet tilslutning til lovforslaget; hvis jeg også medtager dem, der har udtrykt sympati, tror jeg, jeg har fået dem allesammen med.

Den højtærede fiskeriminister fremhæver, at regeringen har foreslået nedsat et udvalg. Tidligere år har man med andre begrundelser, men stadigvæk under henvisning til, at man måtte vente til den endelige skattelovsrevision, afvist eller delvis afvist vort

forslag. Jeg håber, at det nu må komme til en realitetsbehandling i udvalget, og at vi så må kunne finde en vej frem.

Jeg skal iøvrigt indskrænke mig til ganske få bemærkninger. Til det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoed vil jeg gerne sige, at når det irriterer det ærede medlem, at jeg fremsætter forslaget, er det i og for sig beklageligt, da jeg nødig vil irritere det ærede medlem. På den anden side er det noget, det ærede medlem må finde sig i; han kunne undgå det simpelthen ved at medvirke til at få et resultat ud af lovforslaget. Sympati eller velvillige udtalelser overfor frugtplantagerne og frugtplantagejerne gør det jo ikke alene.

Med hensyn til værdiansættelse af frugtplantager er det også min opfattelse, at de retningslinier, hvorefter de ansættes, ligger, skal vi sige, i et lidt for højt plan. Nu siger det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, som også har frugtplantage, at han tror ikke, de sættes så højt. Jeg må sige, jeg ved ikke, hvor højt de sættes, men jeg er enig med det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoed i, at de takster, der nævnes, ligger, skal vi sige, i overkanten. Jeg er forsåvidt uden skyld i, at det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoed ikke fik støtte i de bestæbelser, han i sin tid udfoldede. Det vil jeg i og for sig godt være med til at beklage.

Jeg vil nøjes med at sige til det ærede medlem hr. Poul Hansen (Svendborg), at det udvalgsarbejde, jeg har ledet i forbindelse med dette forslag, er foregået ganske normalt. Det skete ganske vist, at jeg indkaldte til udvalgsmøde, hvor der ikke mødte ret mange — jeg er ikke engang sikker på, sekretæren kom —, men det kan man ikke lægge foranden til last.

Endelig skal jeg tilføje, at det er ikke skik og brug — det troede jeg det ærede medlem vidste bedre end jeg, fordi det ærede medlem har været rigsdagsmand i længere tid end jeg —, at man afgiver betænkning, når man ikke kan blive enig. Men jeg kan slutte med at sige, at hvis vi får et udvalg — det går jeg ud fra at vi får —, og hvis jeg bliver formand, og hvis det ærede medlem hr. Poul Hansen (Svendborg) vil omsætte sin sympati i handling, så vi får et resultat, skal jeg garantere for, at vi afgiver betænkning.

Hans Conrad Koefoed: Det er ikke mit ønske at trække forhandlingerne ud, men jeg vil blot sige til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, der taler om træbestanden